

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2016, č. j. 6 A 66/2016 - 36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci podání žalobce ze dne 5. 1. 2017 označené jako „doplnění správní žaloby proti usnesení ČR-Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2016, č. j. 6 A 66/2016 - 36“, jež bylo adresované Městskému soudu v Praze. V petitu této „žaloby“ se žalobce domáhal, aby citované rozhodnutí městského soudu bylo zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení a rozhodnutí.

Toto podání bylo dne 13. 1. 2017 městským soudem předloženo Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že se jedná o kasační stížnost proti výše uvedenému usnesení tamního soudu.

Nejvyšší správní soud ze své evidence zjistil, že o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2016, č. j. 6 A 66/2016 - 36, již rozhodl, a to usnesením ze dne 16. 11. 2016, č. j. 8 As 175/2016 – 54, tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

Podle ustanovení § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) „*Není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užití se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.*“

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „*Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*“ Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „*Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“

Nejvyšší správní soud po posouzení předmětné věci dospěl v souladu s předkládací zprávou městského soudu k závěru, že žalobu ze dne 5. 1. 2017 směřující proti usnesení městského soudu je nutné odmítnout. Byť žalobce toto podání nazval jako žalobu proti usnesení, fakticky se jedná o kasační stížnost, neboť se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí městského soudu vydaného v soudním řízení správním podle s. ř. s. Proti takovému rozhodnutí správního soudu však není přípustná správní žaloba, neboť podle § 4 odst. 1 a 2 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy **správními orgány**, rozhodují dále o žalobách proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, o kompetenčních žalobách, dále pak ve věcech volebních a místního referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí, o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části pro rozpor se zákonem a o zrušení služebního předpisu. O žádný takový případ však v projednávané věci nejde, neboť žalobce svým podáním nenapadá rozhodnutí správního orgánu, ale soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, konkrétně Městského soudu v Praze. Proti takovému rozhodnutí není přípustná žaloba, ale pouze kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. Závěru Nejvyššího správního soudu o tom, že se materiálně jedná o kasační stížnost, přitom odpovídá i žalobcův návrh na rozhodnutí soudu o této „žalobě“, neboť žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení – takovýto petit přitom přesně odpovídá tomu, jak by mohl ve věci rozhodnout Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 110 s. ř. s. Petit podání (návrh rozsudečného výroku) je přitom pro správní soudy závazný a určující – srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009 - 197.

Podání žalobce (dále též „stěžovatel“) ze dne 5. 1. 2017 je tedy nutné vyhodnotit jako kasační stížnost. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že o předchozí kasační stížnosti žalobce proti témuž usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2016, č. j. 6 A 66/2016 – 36, již bylo v minulosti tímto soudem rozhodnuto, a to usnesením č. j. 8 As 175/2016 – 54 ze dne 16. 11. 2016, jímž bylo řízení o předchozí kasační stížnosti zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Toto usnesení však netvoří překážku věci pravomocně rozhodnuté (*rei iudicatae*), jak by se na první pohled nabízelo, neboť takovou překážku představují pouze meritorní rozhodnutí v téže věci, jímž procesní usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku není. Nejvyšší správní soud dále zvažoval, zda projednání stěžovatelova podání nebrání jiné procesní překážky, a dospěl k závěru, že je nelze projednat, neboť bylo podáno opožděně.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. *„kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.“* Ve vztahu k posouzení otázky včasnosti stěžovatelovy kasační stížnosti zjistil Nejvyšší správní soud z obsahu spisu, že napadené rozhodnutí městského soudu ze dne 31. 5. 2016, č. j. 6 A 66/2016 - 36, bylo stěžovateli doručeno dne 30. 6. 2016, jak o tom svědčí záznam na doručence pošty, opatřený podpisem žalobce. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala žalobci běžet dnem následujícím po doručení, tj. dnem 1. 7. 2016 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 14. 7. 2016, jak vyplývá z ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s., podle něhož lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Jelikož počátkem lhůty byl v projednávané věci čtvrtek dne 30. 6. 2016, skončila lhůta ve čtvrtek 14. 7. 2016. Nejpозději v tento den mohl stěžovatel podat kasační stížnost s účinky zachování lhůty. Protože kasační stížnost nyní posuzovanou podal stěžovatel až 5. 1. 2017, jak vyplývá ze záznamu o ověření elektronického podání doručeního na elektronickou podatelnu Městského soudu v Praze, stalo se tak nepochybně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, a tudíž opožděně. Nejvyšší správní soud proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost pro opožděnost odmítl.

pokračování

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu